

Kolloidalt silver-rättegången

Den 24 oktober 2014 startade Helsingborgs Dagblad med VoF-journalisten Joakim Björck i spetsen ett mediadrev mot Anders Sultan där han skandaliserades och utmålades som en lurendrejare och kvacksalvare och till och med brottsling inför hela svenska folket, han hängdes ut med både namn, bild och arbetsplats. Samtidigt slog tidningen fast att kolloidalt silver bara var en bluff – både farligt och overksamt. HD skrev totalt nio artiklar i drevet mot det kolloidala silvret Ionosil och Anders Sultan, som bestämde sig för att stämma tidningen för förtal. Ett mål som Sultan sedermera förlorade trots att han hade lagen på sin sida – och skyddades av både grundlag, mänskliga rättigheter samt en rad andra konventioner.

Nästan 700 000 kronor kostade det Anders Sultan att i domstol försöka hävda sin rätt att inte behöva pekats ut som brottslig eller klandervärd.

Anders Sultan stämmer tidningen

Eftersom tidningen pekade ut Anders Sultan som klandervärd genom att han hade beskrivits som brottslig, att han skulle ha brutit mot läkemedelslagen och en mängd andra lagar, samt vara en lurendrejare, lögnare som bara utnyttjade andra människor och deras lidande för egen vinning skull med sitt bluffmedel som hade ”noll” effekt, bestämde Anders Sultan sig för att stämma HD för grovt förtal. Rättegången gick av stapeln 21-23 februari 2017, vid tingsrätten i Helsingborg.

I strid med mänskliga rättigheter

Tidningen har i sitt mediadrev haft en helt felaktig arbetshypotes ända från början. HD hävdade nämligen att Anders Sultan som VD för Ion Silver hade marknadsfört sin produkt

Ionosil på Facebook. Ion Silver existerade dock inte på Facebook, och hade varken någon offentlig sida eller profil. Anders Sultan var med på Facebook med en vanlig, privat Facebook-profil som miljoner andra, och är med i en rad grupper, bland annat den slutna gruppen Kolloidalt silver 2.0, precis som de 20 000 andra privata medlemmar som vid det tillfället fanns i gruppen. Anders Sultan medverkade på samma premisser, han delade information, länkar och erfarenheter, precis så som alla andra i gruppen som i dag har vuxit till 44 800 medlemmar. Vi har yttrandefrihet i Sverige, det är en mänsklig rättighet och var och en får lov att uttrycka vad den vill, så länge personen inte skadar eller förtalar någon annan. Denna yttrandefrihet som privatperson är en grundläggande rättighet och finns inskriven i vår grundlag.

Tidningens falsarium

Tidningen hävdade bestämt att det var marknadsföring och att allt som Anders Sultan skrev på Facebook skrevs av honom i egenskap av VD för Ion Silver AB, och att det var inget som han kunde frånträda. *"Vi har inte förtalat Anders Sultan, utan bara citerat de omfattande medicinska påståenden som han gjort i en Facebookgrupp i egenskap av VD för Ion Silver AB – inte som privatperson"*, skrev Lars Johansson, chefredaktör på HD efter att han hade nåtts av kritiken. Läs mer >> <http://www.thenhf.se/oppet-brev-till-hd-lars-johansson-samt-sydsvenska-dagbladet-pia-rhenquist-om-drevet-mot-ionosil-kolloidalt-silver>

Denna felaktiga slutsats är grunden till hela förtalskampanjen och tidningen basunerade alltså ut att Anders Sultan uttryckte sig som VD:n för Ion Silver och att det därmed utgjorde brott mot en rad lagar som Läkemedelslagen, Marknadsföringslagen och Patientsäkerhetslagen. Nu är det så att eftersom det bevisligen är privat kommunikation som har skett så kan det inte vara brott mot någon av lagarna, utan vi alla får lov att yttra oss privat om våra tankar, erfarenheter, sprida artiklar och rapporter, vi får även ge varandra råd och tips. Detta får alla privatpersoner göra, men om tidningen hade erkänt det så hade det aldrig blivit någon artikelserie. HD har således lyckats med konststycket att göra en höna av fjäder utan att ens ha en fjäder att börja med.

Tidningen gav en skev bild av KS

Tidningen målade i sin artikelserie upp en bild av att kolloidalt silver var verkningslöst, ja till och med farligt och skrev att det fanns inga vetenskapliga belägg för det, det hade ingen effekt invärtes, och det fanns *"noll bevis för att det skulle funka"*. Tidningen hävdade även att kolloidalt silver försvann som kosttillskott just för att det var så farligt. Det är dock inte sant. Anledningen till att det inte längre kan registreras som kosttillskott beror på är att reglerna kring vad som får klassas som kosttillskott ändrades inom EU den 1 januari 2010. Det slog brett mot en rad olika mineraler bland annat guld, svavel och vanadin. Andra mineraler som till exempel selen begränsades genom att direktivet bara godkände vissa föreningar, med kontentan att både oorganiskt silver och selen försvann, medan vissa former av organisk selen fanns kvar. Oorganisk selen är mindre toxisk än organisk selen, samma gäller för silver så det har ingalunda med toxicitet att göra att mineralerna försvann. I USA säljs kolloidalt silver som ett mycket uppskattat kosttillskott och används av 10 miljoner amerikaner och det finns över 100 tillverkare på den nordamerikanska kontinenten.

Digert material till försvar

Anders Sultan lämnade in ett digert bevismaterial till rätten. Jag var dessutom själv vittne i målet och skulle vittna om KS och dess vetenskaplighet. Jag vittnade om att det faktiskt finns studier som visar att silvernanopartiklar är verksamma både vid infektion av HIV, herpes simplex-virus, adenovirus och cancer. Det är studier som finns på PubMed, den amerikanska regeringens officiella databas för medicinska studier. Det finns även forskning som visar att kolloidalt silver förbättrar antibiotikans effekt, och laboratoriestudier som visar att kolloidalt silver till och med effektivt dödar resistent bakterier – sådana bakterier som antibiotika inte biter på! Att påstå att det finns ”noll bevis”, som tidningen påstod, är inte bara osakligt utan är att grovt misshandla sanningen till den grad att den blir en ren lögn. Silver ger inte heller upphov till silverresistenta bakterier. Det visar en dansk studie. Statens serum-institut i Danmark testade hela sitt lager bestående av 400 antibiotikaresistenta bakteriestammar efter det att institutet hade nåtts av Åsa Mellhus utspel om silverresistens. Institutet kom fram till att ingen sådan resistens existerade. Åsa Mellhus var en av HD:s experter som fick uttala sig i artiklarna och hon hade dessförinnan gjort sig känd för att kraftigt motarbeta kolloidalt silver. Mellhus motarbetade till och med de effektiva silverplåster som sjukvården använde på brännskador och svårläkta sår. Detta ledde till att Hansaplats plåster togs bort från marknaden, en åtgärd som var helt onödig och saknade grund.

Tidningen kör i ett snedspår

Det skulle sedan visa sig att tidningens advokat i rättegången aldrig ens gick i svaromål gentemot bevismaterialet för kolloidalt silver ur ett vetenskapligt perspektiv, då de naturligtvis hade insett att det var omöjligt att motbevisa eller förkasta publicerade studier från de stora vetenskapliga forskningsdatabaserna PubMed och Medline. Helt plötsligt så föll även artikelseriens alla påståenden om att kolloidalt silver endera var verkningslöst eller enbart skulle ha effekt på öppna sår. Rätten överbevisades också om att kolloidalt silver även hade effekt på invärtes besvär, det bevisades ju av att kolloidalt silver till och med var läkemedelsklassat fram till 1947 i Sverige. Vissa produkter var på den tiden injektionslösningar, och produkten hade givetvis inte blivit godkänd om den inte hade haft någon invärtes effekt. Tidningen sa då att man inte hade någon synpunkt på bevismaterialet och inriktade sig i stället på att få juryn på sin sida genom att existensberättiga artiklarna baserat på vaga antaganden där de resonerade att många svaga individer ju kunde råka illa ut om de tog KS i stället för att gå till sjukvården och få ”*etablerad medicin*”. Det där är dock ett typiskt ”skeptikerargument” som skeptikerna har använt i alla tider, och som har visat sig att inte hålla genom domslut i Högsta förvaltningsrätten som år 2011 slog fast att det är ett alldeles för hypotetiskt antagande för att kunna beaktas.

Inte farligt för att HD skriver det

Att silver skulle vara farligt var också något som avslöjades som en total lögn. Jag tog i mitt vittnesmål upp att tidningen helt hade missat vad olika myndigheter hade kommit fram till angående KS. Bland annat kan man utläsa från följande myndigheter:

- WHO: Det är säkert att inta 7,8 teskedar kolloidalt silver per dag under en livstid om 70 år.
- EU: Det är inte levertoxiskt att konsumera motsvarande 210 liter kolloidalt silver per dag.

- EPA: Dricksvattnet i kolloidalt silver är 2 000 gånger giftigare än silvret.
- Giftinformationscentralen: Det finns inga rapporter om några förgiftningsfall av elektrokolloidalt silver.
- Läkemedelsverket: Kolloidalt silver består av 99,999 % vatten och det motsvarar en homeopatisk D5-utspädning (observera att silvernitratt som är en giftig förening med silver finns godkänd i D6).

Dessutom finns det en studie på PubMed som visar att man måste dricka 35 000 liter KS för att riskera att drabbas av en förgiftning och då vet vi att en människa dör redan vid ett intag av 8 liter vatten.

Experterna i rätten

Det fanns en mängd ”experter” som uttalade sig i artikeldrevet och som senare även kallades till vittnesförhör i rätten. I förhören med dessa påstådda ”experter” så framkom det att dessa inte hade den minsta kunskap om kolloidalt silver. Det framkom även att tidningen medvetet hade förvrängt fakta, lyft saker ur sitt sammanhang, felciterat källor och till och med hittat på egna citat. I rätten anmärkte ”experterna” även på att de inte hade uttryckt sig så som tidningen hade återgett det. Detta trots att journalisten, Joakim Björck under ed hade bedyrat att hans arbetsmetoder omöjliggör misstag. Journalisten sade att han spelade in alla samtal och sedan transkriberar dessa. Ändå så sa alltså många vittnen att de inte alls hade uttryckt sig så som tidningen hade framställt det.

Tidningen lät exempelvis Maria Gustavsson från Läkemedelsverket komma till tals som expert, och hon tillskrivs bland annat yttrandena att ”det rör sig om sagor” det vill säga avseende de förbättringar som människor vittnar om i KS-gruppen, och att ”Anders Sultan saknar helt vetenskapliga belägg för sina påståenden” I rätten erkände experten dock snabbt att hon inte kunde något om kolloidalt silver, att hon inte har tagit del av vare sig artiklar eller vetenskapliga studier som rör kolloidalt silver och erkände även att hon aldrig ens hade läst en enda studie om silvernanopartiklar. Hon hade allt så ingen kunskap om kolloidalt silver. Hon visste inte ens att kolloidalt silver hade varit en registrerad medicin fram till 1947 i Sverige – ändå så var hon tidningens sakkunnige från Läkemedelsverket i frågan.

Åsa Melhus

HD skrev i artikeldrevet *”Det finns inga vetenskapliga belägg för att det (kolloidalt silver) har en medicinsk effekt i människokroppen, säger Åsa Melhus, överläkare i klinisk mikrobiologi och infektionsmedicin vid Akademiska sjukhuset i Uppsala.”* Åsa Melhus erkände direkt att hon var felciterad och berättade att det som hon hade sagt var att det inte fanns någon ”fysiologisk effekt” av silver i kroppen. Det översatte Joakim Björck med att det inte fanns någon medicinsk effekt av kolloidalt silver i kroppen och det var även genom detta påstående som HD sedan hängde ut Anders Sultan och påstod att kolloidalt silver var en bluffprodukt. Det är sant att kolloidalt silver inte har några fysiologiska effekter, detta beror på att silver inte ingår i vår ämnesomsättning, det tas helt enkelt inte upp och metaboliseras och används av några enzymer i kroppen – därmed har det ingen fysiologisk effekt och inverkar inte i vår fysiologi (att det inte tas upp och lagras är även orsaken till att rent silver är ofgiftigt). Bara för att det inte har någon fysiologisk effekt i ämnesomsättningen så betyder det

inte per automatik att det inte kan ha någon medicinsk effekt – vilket Åsa Melhus inte heller motsatte sig i rätten.

I en av de första artiklarna skrev journalisten även att Läkemedelsverket polisanmäler Ion Silver, samt att Läkemedelsverket ska samråda med andra berörda myndigheter, främst Livsmedelsverket och Konsumentverket och att även Kemikalieinspektionen kan kopplas in. Det var Per-Åke Sandvold, titulerad som enhetschef för Narkotika och olagliga läkemedel vid Läkemedelsverket som intervjuades av tidningen:

– *Vi ska gemensamt titta på vilka sanktionsmöjligheter vi har och vem som är bäst lämpad att lägga ett saluförbud, sa Per-Åke Sandvold. Han beskriver målet med insatserna:*

– *Det viktiga är att produkten försvinner från marknaden, eller att man upphör med att göra den här typen av medicinska påståenden.*

Läkemedelsverket/Sandvold uppgav även till tidningen att myndigheten ”polisanmäler Ion Silver”. Vid denna tidpunkt hade det emellertid inte fattats något beslut vid myndigheten, det fanns inte ens öppnat något tillsynsärende – det öppnades inte förrän två veckor *efter* att Sandvold hade gått ut i HD och sagt att Läkemedelsverket polisanmäler Ion Silver AB.

Att en myndighet på förhand går ut i en tidning och talar om vad ett tillsynsärende ska resultera i, innan det finns ett ärende vid myndigheten, är ett tjänstefelbrott. Det är även förbjudet för myndigheter att gå ihop och i strid med lagen konspirera mot ett företag och mot en laglig produkt. Sandvold polisanmäldes därför för detta. Det tragikomiska är att Per-Åke Sandvold på Läkemedelsverket åberopade meddelarfrihet, det vill säga privat yttrandefrihet, trots att han inte omfattas av det när han yttrar sig till HD som tjänsteman, men han friades ändå av JK trots att JK några rader tidigare i sitt beslut hade fastställt att Sandvold faktiskt talade för myndighetens räkning. JK menade ändå i sin slutkläm att Sandvold hade agerat som privatperson till tidningen och inte för myndighetens räkning. Så till och med JK skyddar enhetscheferna vid våra myndigheter.

Att Sandvold bedömdes vara privat är lika lagvidrigt som att Anders Sultan bedömdes vara i tjänst när han bevisligen var privat och idkade privat korrespondens genom sin privata Facebook-profil. Det är väldigt lustigt i sammanhanget att Sandvold anses vara privat när han rings upp på arbetstid på Läkemedelsverket för att svara på frågor från HD för Läkemedelsverkets räkning. Alla som läser tror säkert att det är Läkemedelsverket som har kommit till tals och inte en privatperson. Sandvold jagar samtidigt Anders Sultan med ett vite, som går ut på att även om Anders Sultan efter sin arbetstids slut eller på sin fritid yttrar något, inte bara specifikt om Ionosil, utan även generellt om kolloidalt silvers hälsoeffekter, så kommer företaget av Läkemedelsverket att åläggas att betala ett vite på 800 000 kronor. Om man gör en jämförelse, så skulle det betyda att en handlare som säljer vitlökskapslar, inte bara skulle förbjudas att prata om sina egna vitlöksprodukter utan även om vitlök i allmänhet, privat – 24 timmar om dygnet – även på sin fritid. En sådan inskränkning bryter mot de mänskliga rättigheterna så att det bara rungar om det.

Per-Åke Sandvold blev även han felciterad och journalisten hittade till och med på citat åt honom. HD skrev ”*Många av dem berättar i inlägg om hur de har blivit bättre eller friska från svåra sjukdomar tack vare kolloidalt silver*” (detta gäller alltså inlägg i Facebook-gruppen Kolloidalt silver 2.0). ”*Upp till bevis*”, hade Sandvold svarat enligt HD. Det vidhöll

han även i förhöret i rätten, men det motsades av ett inspelat telefonsamtal med honom från 2014, vilket spelades upp i rätten, där han bestämt hävdade att han inte hade sagt det.

Sandvolds polisanmälan mot Ion Silver

Två veckor efter att Sandvold till HD sade att Ion Silver polisanmäls, så startades ett tillsynsärende mot Ion Silver AB och efter ytterligare en tid så gjordes även en polisanmälan mot företaget. Den 6 juli 2015 lade kammaråklagare Stefan Waern dock ner förundersökningen, då det underlag som Läkemedelsverket hade skickat in baserades på tidningens ”avslöjande” om att Anders Sultan tillsammans med 20 000 andra privatpersoner diskuterade hälsofrågor i en sluten Facebookgrupp på Internet. Detta var naturligtvis inget brott, eftersom alla åtnjuter en privat yttrandefrihet. Varken åklagarmyndigheten eller Läkemedelsverket brydde sig om att underrätta företaget trots att det är deras skyldighet. Inte heller HD skrev om det – inte förrän det av företaget blev känt genom att det kunde ”läsas mellan raderna” från vad HD-advokaten hade skrivit i förevarande mål. Då publicerades det emellertid samma dag i HD, självfallet i negativa ordalag för Anders del. Det hade då gått över tre månader sedan åklagaren lade ned förundersökningen mot Anders Sultan och Ion Silver.

Spelet bakom kulisserna

Jag kan berätta att under den förberedande förhandlingen så kunde man sålla bort politiker som man inte ville skulle sitta i rätten. HD:s advokat petade bort alla politiker som tillhörde SD, advokaten behöver inte ens ange några skäl, och han valde strategiskt, det som han ansåg skulle gynna hans fall. Advokaten petade även bort en annan person – visste han att denna annars skulle komma att ta Anders parti? Anders Sultan petade inte bort några politiker alls. Det visade sig dessutom att domstolen såg till att skicka hela listan över alla jurymedlemmar till HD-advokaten i förväg, så att denne kunde sålla bort jurymedlemmar, men listan skickades inte till Anders Sultan. Att man får lov att peta bort politiker från juryn beroende på deras politiska tillhörighet eller av andra anledningar, utan att ange skälen för att det ska gynna ens fall, är ju helt förryckt. Men varför politiker överhuvudtaget? Varför är det inte människor utbildade i juridik och lagstiftning som ska sitta i juryn och döma – i synnerhet i ett tryckfrihetsmål – där det inte går att överklaga domen från den svage partens sida, det vill säga privatpersonens sida? Rättsäkerheten är således helt obefintlig!

Avvisning av juridiskt ombud

För att ytterligare sabotera Anders Sultans chans att vinna rättegången, så såg tingsrätten till att Anders Sultans juridiska ombud Michael Zazzio avvisades. Tidningens advokat skyllde på att Michael skulle vara inkompetent för uppdraget, trots att han har mycket erfarenhet med att företräda, men det var helt okej att Anders Sultan företrädde sig själv, som inte har någon erfarenhet alls av rättsprocesser. Anders Sultan överklagade, och domaren gav honom även rätt att överklaga. Trots detta så körde samma domare sedan över Anders genom att sätta ut datum för målet innan överklagan hade hunnit tas upp i hovrätten. Då ska man veta att man även har rätt att överklaga en överklagan. Anders Sultans rättsäkerhet kördes alltså över igen, det vill säga dubbelt upp. En av de orsaker som HD-advokaten hade angett som orsak att Michael skulle avsättas som ombud var att han var så okunnig så att det skulle äventyra hans klients rättsäkerhet. Men om motpartens ombud var inkompetent och inte kunde något, då skulle ju advokaten ha ett bättre utgångsläge själv för sin egen klient – hur tänkte han där?

HD-advokaten visste naturligtvis att Michael kunde all erforderlig lagstiftning på sina fem fingrar och även kunde bevisa brotten.

Minimalt med tid

Anders Sultan hade begärt 6 timmar med tid för att kunna gå igenom all den bevisning som lämnats in. Domaren avsatte 1.5 timme. Detta gjorde att juryn inte fick en chans att ta till sig all den bevisning som fanns för att kunna vinna målet för Sultans del.

Advokaten bröt mot rekommendation

Advokatsamfundets har gått ut med rekommendationer om att respektera de mänskliga rättigheterna (föreningsfrihet och yttrandefrihet i det här fallet), men tidningens advokat bröt mot rekommendationen när han fortsatte att påstå att Anders Sultan var medlem i Facebook-gruppen Kolloidalt silver 2.0 i egenskap av VD för Ion Silver AB trots att det var bevisat att Sultan använt en privat Facebook-profil och – trots att Facebookgruppens beskrivning tydligt säger att den slutna Facebook-gruppen är en förening och att medlemmarna är alla med i egenskap av privatpersoner. Advokaten tillstod dessutom att även privatpersoner lyder under läkemedelslagen trots att yttrandefriheten är grundlagsskyddad och har företräde före läkemedelslagen och marknadsföringslagen. Dessa icke juridiskt utbildade politiker som satt i juryn, hur ska de kunna göra en riktig bedömning när en advokat öppet far med osanning? Över ettusen gruppmedlemmar hade därutöver skrivit under på att de inte uppfattar Facebook-gruppen som någon marknadsföring, vilket tidningen hela tiden hade påstått.

Partisk domare?

Domaren föreföll dessutom vara partisk. Man kunde under förberedande förhandlingar märka en tydlig kollegialitet mellan domaren och tidningens advokat. Det framkom dessutom under rättegången att domaren suttit i samma utredning som Per-Åke Sandvold på Läkemedelsverket och man märkte en tydlig inställning hos domaren under vittnesförhören, nämligen den att det är bara det som Läkemedelsverket säger som är riktigt. Ett vittne säger dessutom att domaren hade grimaserat och himlat med ögonen när hon avlade sitt vittnesmål till Sultans fördel. När jag själv skulle vittna så fick jag en fråga om jag hade skrivit en artikel som publicerades i DN Åsikt. Jag hade varit med och författat, ja. Denna artikel handlade om vaccin, och advokaten ville att jag skulle berätta om denna artikel. Jag kunde inte förstå vad det hade med KS att göra. Då sa domaren att jag skulle svara på frågan, för att det handlade om trovärdighet. När Anders ställde en fråga med direkt koppling till målet, så behövde HD:s sida inte svara på det.

HD fullspäckat av skeptiker

HD-journalisten hade intervjuat myndighetspersonerna och hade fått uttalanden som inte rörde kolloidalt silver specifikt, för det visste de ingenting om – det framkom under de avlagda vittnesmålen – utan tjänstemännen vid myndigheterna hade snarare pratat om läkemedelsslagsstiftning i allmänhet. Detta har journalisten sedan lyft ut ur sitt sammanhang och applicerat det på kolloidalt silver som ingick i journalistens agenda som redan från början var menad att attackera kolloidalt silver och avslöja ”silverbluffen”, vilket journalisten berättade vid sitt föredrag för VoF Skåne den 13 aug 2014. Björck säger till VoF Skåne ”*Er uppmuntran sporrar förstås oss på HD att fortsätta att granska med skeptiska ögon*”. VoF

står för Vetenskap och Folkbildning, som är en förening för skeptiker, det är så de kallar sig själva. Journalisten är, precis som hela kedjan från chefredaktör till ansvarig utgivare, uttalade skeptiker som inte tror det minsta på alternativmedicinsk behandling – det var i alla fall något som de alla erkände i vittnesförhör under rättegången.

Helsingborgs Dagblad ägs numera av Sydsvenska Dagbladet som fortsätter att censurera kolloidalt silver. Canal2op skriver: Det skulle troligen inte se bra ut för tidningen som skapat ett så stort drev mot just Kolloidalt silver om man nu omskrev produkten som livräddare för en borreliapatient. >> [Läs mer](#)

Kort om skeptikerrörelsen VoF

Christine Öberg som har suttit i styrelsen i skeptikerföreningen VoF, vetenskap & folkbildning, har hoppat av och gjort en "pudel". Hon avslutade med att säga att "om man värnar vetenskap och folkbildning är det inte skeptikerrörelsen man ska söka sig till". "Vad är VoF:s vetenskapliga hållning?" – detta var en av frågorna som jag fick som vittne. Jag svarade att VoF är kända för att vara faktaresistent, och detta framkommer till och med i en välskrivna akademisk avhandling även om själva uttrycket var mitt, för att hålla det kort i rätten. Christine Öberg är inne på samma spår när hon säger att skeptiker/voffare, även i ledningen, inte kan rätta sig även när de har fel och att det finns en oförmåga att ta till sig fakta som strider mot den egna världsbilden. Och det här leder till att skeptikerna bortförklarar och slätar över, raderar kommentarer och i värsta fall blockerar den som säger emot, säger hon. Christine säger även att VoF är hånfulla och har en överlägsen attityd och de uttalar sig tvärsäkert om saker man inte kan. Hon kritiserar att VoF delar in världen i svart eller vitt, endera är något bra eller så är det dåligt, endera så är något vetenskap eller så är det alternativmedicin. Jag sa sedan att jag håller med Christine och att jag ville avslutningsvis säga att det är precis i den andan som dessa artiklar av Joakim Björck har skrivits, Ion Silver har inte fått komma till tals, HD har blockerat kommentarsfälten, HD har inte tagit till sig av de vetenskapliga studier som finns, allt förvrängs vad folk säger, och det extrapoleras och så vidare för att det ska passa in på den på förhand bestämda åsikten hos journalisten, och tidningen rättar inte sig när det är bevisat att tidningen har fel.

Skulle ha vunnit enligt lagen...

Självfallet skulle Sultan ha gått segrande ur målet, men det gör man inte om man heter Anders Sultan, för då berövas man till och med sina mänskliga rättigheter och självfallet får man då också betala för skymfen, dessutom ur egen privat ficka. Som om inte det vore nog så är det orättvisa spelregler från början då den enda part som kan överklaga i ett sådant här mål är tidningen. Den lilla, privata människan kan inte gå vidare till högre instans och företag kan inte stämna tidningar. Att vinna ett sådant mål torde vara mest för sin heders skull, då det skadeståndsbelopp som vi i dag har förstått tilldöms den förtalade bara är 50 000 – ynka 50 000 kronor för att tidningen förstör ens liv! Förlorar du så får du betala desto mer, 680 000 kr är prislappen för att tidningen har förstört ditt liv, ditt anseende och har basunerat ut att du är brottsling, detta fastän du är en helt ostraffad individ – vilket Anders Sultan är. Anders Sultan har inte gjort något brottsligt varken privat eller som VD för Ion Silver – företaget som förser hela Sverige och Norden, och nu även Indien med Ionosil, kolloidalt silver. Anders Sultan har enträget fortsatt sitt arbete, trots alla de drev som VoF, Vetenskap och Folkbildning, har iscensatt genom åren och han kommer att fortsätta eftersom han är en eldsjäl som brinner för detta och som vet att Ionosil är en fantastisk produkt.

Kolloidalt silver är ett allvarligt hot...

Rättegången tog tre heldagar. Sista kvällen skulle jurymedlemmarna rösta på vad de tyckte var rätt. Det är sant och de röstar direkt, de hinner inte ens kolla upp lagstiftning och se vad som verkligen gäller. De hinner inte sortera information och undersöka vad som gäller. Därför kan jag säga att utfallet i rätten inte var baserat på lagstiftning utan tvärtom på godtycke, och det baserades mer på åsikter, känslomässiga incitament, förmodade förväntningar och bindningar och eventuellt även på auktoritetstilltro. HD och advokaten är nog smärtsamt medvetna om att de egentligen inte skulle ha vunnit om det verkligen var lag, ordning och rättvisa som skulle skipas. De undkom enbart på grund av det skeva system som har byggts upp. Hade Anders Sultan vetat om allt detta på förhand, så skulle han aldrig ens ha försökt att stämna tidningen. I Sveriges domstolar handlar det i dag inte längre om rättssäkerhet och rättvisa, utan det handlar om att skydda myndigheternas tjänstemän och deras förlängda arm – massmedia – som ska upprätthålla elitens framfart. Kolloidalt silver måste vara ett allvarligt hot för dem, eftersom de till och med kör över de mänskliga rättigheterna. I Sverige är det alltså inte brottsligt för tidningar att peka ut en privatperson som brottslig, trots att personen i fråga bevisligen inte är kriminell eller finns i något brottsregister.

Text: Sara Boo

Artikel från Hälsöfrihet nr 2, 2017

Efterspelet gentemot Sydsvenska Dagbladet i Malmö tingsrätt

Anders Sultan hade initierat ett identiskt mål mot Sydsvenska Dagbladet i Malmö, eftersom tidningen hade skrivit mer eller mindre identiska artiklar. Målet hade ännu inte – kommit upp till huvudförhandling, men eftersom det bevisligen inte går att vinna en rättegång mot en tidning – det var ju så fullständigt uppenbart – så beslutade Anders Sultan sig för att avbryta den processen.

Trots att det bevismaterial som Anders Sultan hade lämnat in till domstolen i Malmö var helt identiskt med det som domstolen i Helsingborg hade fått in och Sydsvenska

Dagbladet överhuvudtaget ej hade kommenterat det materialet – så tyckte tidningens advokat (samma advokat som i Helsingborgsmålet) att han hade rätt till 353 000 kronor för att lägga ner målet. Det rörde sig alltså om ett arbete som han redan hade tagit betalt för i målet i Helsingborg och som resulterade i att man inte ens kommenterade det bevismaterial Anders Sultan lämnade in. Rätten godkände naturligtvis utan omsvep advokatens begäran. Advokater får med andra ord ta betalt två gånger för ett arbete de egentligen aldrig utfört. Stöld och ocker kallas det på ren svenska.

Summa summarum, vårt rättssystem gör det fullt möjligt för dagstidningarna att blåsa Anders Sultan på över en miljon kronor, trots att Anders egentligen har lagen på sin sida och han bara ville hävda sin lagliga rätt att inte behöva bli uthängd som en lögnare som utnyttjar människor med en bluffprodukt, när det i själva verket finns hur mycket vetenskap, studier och erfarenhet som helst rörande kolloidalt silver.

Kolloidalt silver var ju faktiskt ett registrerat läkemedel i Sverige fram till 1947. Det fanns ett tjugotal produkter på marknaden och många var för invärtes bruk. Även idag finns det kolloidalt silver i sjukvården i form av silverkloridlösning, som man använder för att spola urinblåsor med. Silverklorid används till och med som motgift vid kvicksilverförgiftning.

Det som har hänt är inte bara irrationellt utan rent löjeväckande. Man kan likna det vid att tidningen i ett drev skulle påstå att Anders Sultan olovligen kör en röd bil när den i själva verket är blå och att han faktiskt kan visa upp att han innehar körkort. Anders Sultan hängs sedan ut som en lögnare för att han säger att han kör en blå bil och som en brottsling för att han inte skulle inneha körkort. Det är dessutom bekräftat genom diverse certifikat att bilen faktiskt är blå. Alla kan också se att den är blå, alla utom tidningen (och VoF) som framställer sina experter sägandes att bilen är ostridigt röd. När Sultan sedan bevisar i rätten att den faktiskt är blå så förlorar han ändå målet för att tidningen säger sig ha all rätt att granska om den är röd eller blå. I rätten visar det sig emellertid även att tidningen hade citerat färgblinda expertvittnen som dessutom erkänner att de aldrig ens hade sett bilen. Tidningen behöver heller inte i rätten ta ställning till om bilen faktiskt var röd eller blå och slår sig för bröstet efteråt eftersom de hade kommit undan med en grov lögn. Tidningen till och med liknade Anders Sultan vid Donald Trump i en ledare publicerad dagarna efter rättegången... typ att villfarelser måste bekämpas. Heja mediasverige!